

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Ing. E. H.**
bytem P.

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2/22

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2017, č. j. MHMP 1942814/2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 2 ze dne 22. 11. 2016, č. j. OV/051365/2016/Mach D-621/Vinohrady. Uvedeným rozhodnutím bylo prvním výrokem rozhodnuto o umístění stavby nazvané „*nástavba domu č.p. X, k. ú. V, spočívající ve zvýšení hřebene o cca 3 m a v osazení 2 vikýřů v uliční části střechy P*“ na pozemku parc. č. X v k.ú. V. Druhým výrokem byly stanoveny

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

podmínky pro umístění stavby. Třetím výrokem byly stanoveny podmínky pro zpracování projektové dokumentace změny stavby.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobce namítal, že správní orgány překročily meze správního uvážení, když nerefletovaly negativní stanoviska orgánů veřejné moci na úseku památkové ochrany, zejména pak vyjádření Národního památkového ústavu, Generálního ředitelství, ze dne 12. 5. 2017, které potvrdilo závěry Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v hl. m. Praze ze dne 10. 2. 2016 ohledně vyloučení návrhu – záměru stavebníka. Tímto vyjádřením bylo logickým a robustně odůvodněným způsobem vysvětleno, proč je záměr stavebníka z hlediska úseku ochrany památkové péče vyloučený. Žalovaný prostřednictvím odboru památkové péče a následně Ministerstvo kultury v této věci zcela nelogicky a bez náležitého a přesvědčivého odůvodnění rozhodli ve věci opačně, kdy se tak stalo bez uvedení konkrétní a přesvědčivé argumentace, jak tyto orgány dospěly k tomu, že záměr nebude mít negativní vliv. Takové stanovisko nesplňuje náležitosti, jaké na něj klade zákon, protože dostatečně nezjistilo stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.
3. Tvrdil, že napadené rozhodnutí a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí postrádá řádné odůvodnění, jak stavební úřad dospěl na základě shora uvedených skutečností k rozhodným skutečnostem, respektive takové odůvodnění rozhodnutí je pouze formální a mechanické, nijak neosvětlující, jakými úvahami se stavební úřad při svém rozhodování řídil a proč dospívá k závěrům ohledně minimálního zásahu do architektonického rázu prostředí. Napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí stavebního úřadu je tak z objektivního hlediska nepřezkoumatelné, což zakládá jeho nezákonnost bez dalšího.
4. Dále žalobce uvedl, že v podaném odvolání uváděl řadu námitek týkajících se zásahů do jeho vlastnického práva a zásahů do prostředí. Tyto námitky nebyly žalovaným řádným a adekvátním způsobem vypořádány. Napadené rozhodnutí je tak vydáno v rozporu s § 68 správního řádu, kdy postrádá řádné odůvodnění.

III. Vyjádření k podané žalobě

5. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
6. K námitce procesu posouzení umístění stavby z hlediska zájmů památkové péče žalovaný uvedl, že posouzení z hlediska památkové péče proběhlo na všech úrovních tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí a jak vyplývá ze správního spisu. Zdůraznil, že Národní památkový ústav není dotčeným orgánem, ale příspěvkovou organizací Ministerstva kultury. Jakým způsobem dotčené orgány naloží se závěry této organizace je zcela v jejich kompetenci.
7. Dále měl žalovaný za to, že tvrzení, podle kterého neodůvodnil závěr, že předmětná stavba nenarušuje architektonický ráz lokality, se nezakládá na pravdě. K tomu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Vzhledem k rozsahu a charakteru navržené stavby považoval žalovaný odůvodnění za dostatečné.
8. K námitce, podle které nebyly řádně vypořádány námitky žalobce, týkající se zásahu do jeho vlastnického práva a zásahu do prostředí žalovaný uvedl, že se jednalo o zcela bezobsažné námitky a žalovaný na ně nemohl reagovat jinak, než je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jedinou konkrétní námitkou týkající se vlastnictví žalobce, a to

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

námítkou oslunění a osvětlení domu, v němž má žalobce byt, vypořádal žalovaný konkrétně a podrobně v napadeném rozhodnutí.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. K ústnímu jednání konaném dne 17. 9. 2021 se žalobce nedostavil, ač byl řádně a včas o konaném jednání informován prostřednictvím právního zástupce. Soud tak v souladu s § 49 odst. 3 s. ř. s. r. projednal věc bez účasti žalobce.
11. Žalovaný u ústního jednání setrval na svém stanovisku.
12. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí. Byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví.
13. Soud o podané žalobě uvážil následovně:
14. Soud předně uvádí, že rozsah a kvalita soudního přezkumu se odvíjí od formulace žalobních bodů. Je to totiž právě žalobce, kdo se domáhá přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí. Soud pak podle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumává napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Je tak výlučně na žalobci, aby v podané žalobě konkrétně specifikoval skutkové a právní důvody, pro které se domáhá soudního přezkumu napadeného rozhodnutí. Neučiní-li tak, respektive uplatní-li žalobce námitku toliko v obecné rovině, soudu nezbude než žalobou napadené rozhodnutí přezkoumat taktéž toliko v obecné rovině. Soud totiž není oprávněn a rovněž ani povinen na žalobní body jakkoliv usuzovat nebo je dovozovat. K obdobnému závěru dospěl i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, ve kterém konstatoval, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“* (zdůraznění provedl zdejší soud).
15. Žalobce v podané žalobě zcela obecně namítal překročení mezí správního uvážení ze strany správních orgánů, když toliko povšechně tvrdil, že ve vyjádření Národního památkového ústavu jsou závěry ohledně vyloučení záměru stavebníka odůvodněny logicky a robustně a naproti tomu závěry Ministerstva kultury v této věci jsou nelogické a bez náležitého odůvodnění. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce v podané žalobě neuvedl, na základě jakých konkrétních skutečností dospěl k závěru o přesvědčivosti závěrů Národního památkového ústavu a naopak o nedostatečnosti odůvodnění Ministerstva kultury, respektive v jakých konkrétních skutečnostech spatřuje narušení architektonické koncepce dané oblasti.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

16. Dle názahu soudu závazné stanovisko Ministerstva kultury ze dne 26. 6. 2017, č. j. MK 40569/2017 OPP, neposkytuje tvrzením žalobce oporu. V uvedeném stanovisku Ministerstvo kultury mj. uvedlo, že předmětem ochrany je v tomto případě konkrétní exteriér domu, jeho architektura a pohledové uplatnění v rámci historické zástavby. Vyjádření Národního památkového ústavu poukazuje na to, že navýšení hřebene střechy o 3 m změni hmotové poměry domu a naruší tak uliční i dálkové pohledy na po staletí vytvářenou prostorovou skladbu. S uvedeným závěrem se Ministerstvo kultury neztotožnilo. Uvedlo, že předmětný dům je nyní výrazně nižší než domy v okolí, které však mají přibližně stejnou výšku, a ani po nástavbě jednoho patra dům nedosáhne výšky dvou sousedních domů. O výrazné rozkolísanosti uličních front domů, kterou by bylo v tomto konkrétním případě potřeba chránit, tak nelze hovořit. Ministerstvo kultury mělo za to, že předmětná stavba nebude v památkové zóně působit rušivě a neohrozí její chráněné hodnoty. Vzhledem k tomu, že ulice V. je velmi úzká, stavba se při pohledu z ulice bude uplatňovat jen minimálně. Pokud jde o zasazení do kontextu památkově chráněné střešní krajiny, mělo Ministerstvo kultury za to, že návrh zachovává sedlový typ střechy, která je na objektu i nyní, je zpracována velmi citlivě a ani z tohoto hlediska nebude stavba působit rušivě. To samé platí o zpracování uliční fasády. Navíc zachovává původní římsu, která pohledově jasně odděluje původní dům a novodobou stavbu. S ohledem na uvedené Ministerstvo kultury nevyhovělo námitce žalobce ohledně zničení jedinečné architektonické koncepce dané oblasti.
17. Z výše uvedeného dle názahu soudu jednoznačně vyplývá, že Ministerstvo kultury v závazném stanovisku ze dne 26. 6. 2017, č. j. MK 40569/2017 OPP, uvedlo, na základě jakých skutečností a jakou úvahou se od závěrů Národního památkového ústavu odchýlilo. Tuto úvahu soud považuje za logickou, přezkoumatelnou a přesvědčivou. Ministerstvo kultury zdůraznilo v předmětném stanovisku, co je předmětem ochrany, tj. exteriér domu, přičemž zároveň sdělilo, na základě jakého důvodu dospělo k závěru, proč tento předmět nebude navrhovanou stavbou dotčen. Bylo tomu tak proto, že předmětný dům je nyní výrazně nižší než domy v okolí, které však mají přibližně stejnou výšku, a ani po nástavbě jednoho patra dům nedosáhne výšky dvou sousedních domů. V této souvislosti Ministerstvo kultury zohlednilo, že ulice V. je úzká a stavba se tak projeví minimálně. Předmětná stavba pak zachovává sedlovitý typ střechy.
18. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud námitce žalobce nepřisvědčil.
19. Přisvědčit pak nelze ani tvrzení žalobce, že napadené rozhodnutí postrádá řádné odůvodnění. I v tomto případě soud poukazuje na obecnost vznesené námítky žalobce, když z tvrzení žalobce není zřejmé, co konkrétně měl žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednit, respektive k jakým konkrétním skutečnostem měl žalovaný přihlédnout a neučinil tak. V obdobné obecné rovině pak byla námitka žalobcem vznesena i v podaném odvolání, když žalobce tvrdil, že bude zničena jedinečná architektonická koncepce dané oblasti a že zcela zjevně a zásadně bude zvýšením domu o cca 3 m ovlivněn architektonický ráz dané lokality. Za uvedené situace soud považuje vypořádání námítky žalobce, ve kterém žalovaný taktéž v obecné rovině poukázal na skutečnosti, pro které námitku žalobce nepovažoval za důvodnou, za dostatečné. Konkrétně žalovaný připomenul, že navrhovaná stavba ničím nenarušuje (výškově, objemově, půdorysně, architektonickým výrazem) urbanistický a architektonický charakter a výraz navazující uliční zástavby uzavřeného městského bloku vymezeného ulicemi V., B., J. a L., v P., a dále že sousední navazující domy budou mít i po umístění navrhované stavby výšku hřebene sedlových

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

střech výše než navrhovaná výška hřebene sedlové střechy objektu č. p. X na pozemku parc. č. X. Půdorysná stopa objektu zůstane zachována.

20. V obecné rovině pak byla formulována i poslední námitka, a to že námitky žalobce uvedené v podaném odvolání nebyly řádným a adekvátní způsobem vypořádány. Z takto formulované námitky, však není zřejmé, jaká konkrétní námitka žalobce nebyla žalovaným řádným způsobem vypořádána a na základě jakých skutečností žalobce k uvedenému závěru dospěl. Za uvedené situace tak soudu nezbylo, než i v tomto případě přezkum námitky žalobce provést v obecné rovině tak, jak žalobce námitku vznesl. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný námitkami žalobce včetně námitky zásahu do vlastnického práva a do prostředí zabýval (viz strana 4 až 10 napadeného rozhodnutí), když nejprve shrnul podstatu vznesených námitek žalobce a následně žalobci sdělil, na základě jakých skutečností a důvodů a jakou úvahou dospěl k závěru o nedůvodnosti námitek žalobce. Vypořádání námitek pak považuje soud za přesvědčivé a nerozporné. S ohledem na uvedené soud ani v tomto případě námitce žalobce nepřisvědčil.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 17. září 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.